

2714

PASTORALE EN TROIS TABLEAUX

POUR NOËL

Texte des Chants

1926

PASTORALE EN TROIS TABLEAUX

POUR NOËL

Texte des Chants

SISMANOGLIO

Premier Tableau

Ν^ο 1—'Ο Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία ἐν Βηθλεέμ.

Ἰωσήφ

Ἐφθάσαμε στήν πόλι
τοῦ ἀρέντη μας τὸ σπίτι

ποῦ ἦτο μιὰ φορὰ,
Δαυὶδ τοῦ Βασιλειᾶ.

Μαρία

Νὰ ἦσαι δοξασμένος,
Μὰ πῶς θὰ βροῦμε μέρος,

Θεὲ ποῦ μᾶς ὀδηγεῖς!
τὸ σκότος ἦρθ' εὐθύς.

Ἰωσήφ

Αὐτὸς ὁ καλὸς γείτων
ἔχει ξενοδοχεῖον

θὰ μᾶς εὐσπλαχνισθῆ,
θὰ εὐρωμε σκεπῆ.

Μαρία

Μοῦ φαίνεται μεγάλο
καὶ ὅμως ἀμφιβάλλω

κί' εὐρύχωρο πολὺν,
ἂν μᾶς καλοδεχθῆ.

Ἰωσήφ

Δὲν ἔχεις ξενοδόχε
νὰ ξαποστάνη ἀπόψε.

μιὰ κώχη ἀδειανή,
μονάχ' αὐτὴ ἡ γυνή.

Ξενοδόχος

Ὅ κόπος σας χαμένος
ὁ τόπος ναι πιασμένος

γιατί ἔρχεσθε ἀργὰ,
πᾶτε στὴ γειτονιά.

Ἰωσήφ

Μᾶς δέχεσαι σὺ μέσα
Μᾶς φθάνει μιὰ γωνίτσα

ἀρχόντισσα καλή,
ἔστω καί' στὴν αὐλή.

Οἰκοκυρὰ

Γιὰ κόσμο καθὼς πρέπει
Μὰ γιὰ τέτοιον ἐπαίτη

ἔχω θέσι πολλή,
οὔτε μὲς τὴν αὐλή.

Ἰωσήφ
 Σπλαγνίσου μας ἀφέντη
 εἴμαστ' ἀπὸ μακρυνά,
 δός μας κάτ' ἀπ' τὴ στέγη
 μιὰ κόχη μοναχά.

Κύριος
 Ἀν ἔχω οὔτε στρωσίδι
 Ἐρχεσ' ἀπὸ ταξίδι.
 ποῦ ν' ἄμεινε ἀδειανὸ
 ὀρίστε στὸ καλὸ.

Ἰωσήφ
 Ἐσὺ καλέ φουρνάρη
 νὰ βροῦμε λίγη χάρι
 δὲν ἔχεις μιὰ γωνιὰ
 καὶ λίγη ξεστασιὰ.

Φουρνάρης
 Νὰ πᾶς λίγο παρέχει
 φτωχολογιὰ κεὶ τρέχει
 στὸ χάνι τὸ ἀντικρὺ,
 δὲν πέρνουνε πολὺ.

Ἰωσήφ
 Ἐπῆρε νὰ βραδυάξῃ
 Νὰ τώρα σκοτινιάζει
 εἶναι ἄσπλαγχοι ὅλοι ἐδῶ
 Θεὲ μου ποῦ νὰ σταθῶ.

Φουρνάρης
 Σ' αὐτὴν τὴ συνοικία
 Γιὰ ν' αἴρης μιὰ γωνία
 τοῦ κάκου τριγυρνᾶς
 στοὺς πρόσφυγας νὰ πᾶς.

Μαρία
 Στὸ χάθισμα δῶ πάνω
 Μόνο νὰ ξανασιάνω
 λίγο ν' ἀναπαυθῶ,
 στὰ πόδια δὲν βαστῶ.

Ἰωσήφ
 Μὲ λίγο ἀζόμη κόπο
 ἴσως μᾶς δώσουν τόπο
 θὰ πᾶμε ὡς ἐκεῖ.
 οἱ γείτωναες βοσκοὶ.

Μαρία
 Φωτιὲς βλέπω κεῖ πέρα
 πτωχοὶ ναι' σὰν ἔμένα
 βοσκοὶ θεὲ ν' ἀγρυπνοῦν,
 θὰ μὲ καλοδεχθοῦν.

Ἰωσήφ
 Νὰ δυὸ π' αὐτοὺς σιμώνουν
 τώρα μᾶς ἀνταμώνουν
 ἔρχονται κατ' ἐδῶ,
 ἔχουν βήμα γοργό.

Μαρία
 Ἐχεις καλὲ ποιμένα
 μιὰ στρώση ἀχυρένια
 στὴ φάτνη σου κοντά,
 νὰ βρῶ παρηγοριά.

Βοσκὸς
 Καλῶς ν' ἄρθῃτε ξένοι
 θὰ βρῆς κλίνη στρωμένη
 ξεστὸ ναι τὸ φατνί.
 ἐπάνω στὸ παχνί.

Μαρία
 Νὰ ἦσαι δοξασιμένος
 Καὶ πάντα εὐλογημένος
 Θεὲ ποῦ μᾶς ὀδηγεῖς
 ποῦ δὲν μᾶς λησιμονεῖς.

Deuxième Tableau

N° 2

Γύρω τὰ προβατάκια
 πλαγιάσαν στὸ μαντρί,
 Καλοσυμμαζωμμένα ἀπ' τὰ χιόνια
 τὸ κρύο, τὴ βροχή.

Κ' ἐγὼ στὰ χρόνια ποῦ ἦρθα,
 πανέρημος στὴ γῆ,
 γέρνω μὲ μιὰ λαχτάρα κάθε νύχτα,
 λαχτάρα μου κρυφῆ.

Ἄχ, ν' ἄρχουνταν τὰ χρόνια,
 τὰ χρόνια κι' οἱ καιροὶ,
 ποῦ ἔταξαν βασιλείαδες καὶ προφήται
 νὰ διοῦμε οἱ θνητοὶ.

Νά'δῶ κ' ἐγὼ πρὶν σβύσω,
τὸν Ἅγιο τὸ Χριστό,
Ἐκεῖνο ποῦ οἱ πρόγονοί μας καρτεροῦσαν
ἀπὸ τὸν οὐρανό.

Νὰ ἰδῶ καὶ ν' ἀποθάνω
μὲ ἡσυχὴ καρδιά,
μ' αὐτὸ τὸν πόθο γέρονω καὶ ξεγέρονω
στὴν μαίωσιν μου ἐρημιά.

N° 4

Promptement levez-vous, Mon voisin,
Le Sauveur de la terre,
Est enfin parmi nous, Mon voisin,
Envoyé de son Père, Mon voisin

*Allez, Mon voisin, à la crèche, Mon voisin,
Courez, Mon voisin, à la crèche.*

Veillant sur mon troupeau, Mon voisin,
Autour de ce village,
J'entends un air nouveau, Mon voisin,
Et du plus doux langage, Mon voisin, *Allez...*

Après quelques moments, Mon voisin,
Ayant fait ma prière,
Je porte mes présents, Mon voisin,
A l'enfant et la Mère, Mon voisin, *Allez...*

Dans l'admiration, Mon voisin,
Entrant dedans l'étable
J'adore ce poupon, Mon voisin,
Mon Jésus ineffable, Mon voisin. *Allez...*

L'enfer est confondu, Mon voisin,
Le ciel a la victoire
Le Messie attendu, Mon voisin,
Chantons, chantons sa gloire, Mon voisin, *Allez...*

N° 5

Bergers laissons la garde
De nos petits agneaux,
A l'ange qui regarde,
Du haut de ces coteaux.

Je crois l'entendre encore,
Ce messager divin,
Qui d'une voix sonore,
M'a réveillé soudain.
« Allons berger tressaille
« Vois-tu cet humble toit ?
« Là, sur un peu de paille,
« Jésus est né pour toi ! »

Bergers laissons...

N° 7

Voisin d'où venait ce grand bruit
Qui m'a réveillé cette nuit
Et tous les gens du voisinage;
Vraiment j'étais fort en courroux,
D'entendre par tout le village,
 Debout bergers,
Debout bergers, réveillez-vous.

Quoi donc Colin ne sais-tu pas,
Qu'un Dieu vient de naître ici-bas,
Qu'il est logé dans une étable ?
Les anges nous l'ont fait savoir,
Par cette charmante musique,
 Qui s'entendit,
Qui s'entendit hier au soir.

Plusieurs y sont déjà courus,
Quelques uns en sont revenus
Et disent que c'est le Messie,
Que c'est notre aimable Sauveur,
Qui selon notre prophétie,
 Nous doit causer,
Nous doit causer tant de bonheur.

Charlot lui porte un agnelet,
Son petit fils un pot de lait,
Et deux moineaux dans une cage,
Robin lui porte du gâteau,
Pierrot lui porte du fromage,
 Et le gros Jean,
Et le gros Jean un petit veau.

Pour moi puisque ce Dieu Sauveur,
Doit être un jour aussi pasteur.
Je veux lui donner ma houlette,
Ma pannetière aussi mon chien,
Mon flageolet et ma houlette,
 Et mon sifflet,
Et mon sifflet s'il le veut bien.

Quand nous aurons fait nos présents,
Avec nos petits compliments
Autour de lui tous en cadence,
Nous lui donnerons le bonsoir
Et lui ferons la révérence :
 Adieu poupon,
Adieu poupon jusqu'au revoir.

Ah! Colin ah! que dis-tu là ?
Il ne faut pas faire celà,
J'aimerais mieux perdre la vie,
Soyons toujours en ce saint lieu,
Tenons lui toujours compagnie,
 Et ne disons
Et ne disons jamais adieu

Pour moi je suis plutôt d'avis,
De retirer ce petit fils
De l'étable en ma maisonette,
Où j'ai préparé sur deux bancs,
Un lit en forme de couchette,
 Et des linceus,
Et des linceus qui sont tout blancs.

~~~~~

Ν° 8

Φέρομε τὸ νέο πῶς ἦρθ' ὁ Χριστός,
ἀπὸ τὴν Παρθένο ἔλαχε τὸ φῶς,
σὲ φαρνὶ φτωχῷ.

Πλήθος ἀγγελούδια γύρω στὴ σπηλειά
γέμισαν τραγοῦδια κάμπους καὶ βουνά,
μὲ γλυκειὰ λαλιὰ.

Πιᾶστε μὲ τραγοῦδια, πιᾶστε τὸ χορὸ,
φέρτε τὰ νταούλια, φέρτε τὸν αὐλὸ
ὄλοι ἓνα σκοπὸ.

Πᾶμε στὴ σπηλειά νὰ προσκυνήσωμε,
δῶρα καὶ τυριὰ νὰ τοῦ κομίσωμε,
μὲ ἀπλὴ καρδιά.

Ὁ ἓνας ἀπ' τ' ἄρνιά του κι' ἄλλος ἀπ' τ' αὐγά
ὄλοι θὰ τοῦ πᾶμε κάτι στὴ σπηλειά,
ἄρνιά καὶ τυριὰ.

Αὐτὸν βασιλεία μας λέγουν καὶ Θεὸν
Θέλει τὴν καρδιά μας καλλι' ἀπ' τὸν χρυσὸν,
καλλι' ἀπ' τὸν χρυσὸν.

Ν° 9

Σὲ μιά σπηλειά χαμηλωτὴ, τριγύρω χιονισμένη,
μέσα σὲ λάμπι μυστικὴ καὶ οὐρανοπλασμένη,
εἶναι τὸ βρέφος γελαστὸ. Σκυμμένη ἡ Παναγιά,
τὸ γυιὸ της βλέπει καὶ γελᾷ μ' ἀπόκρυφὴ χαρά.

Οὔτε κουρτίνες πουθενά μὲ στόφα καὶ χρυσάφι,
οὔτε βαρεῖα παπλώματα δὲν ἔχει τὸ ἄμοιρο μικρό.
Μόνον ἀράχνες μερικαῖς κρεμοῦν ἀπὸ ψηλά,
ἀπὸ τὸ ὑφασμένο τους πανὶ ἓνα σωρό.

Καὶ ὁ Χριστὸς μας σ' ἄχουρα ποῦ εἶναι ξαπλωμένος,
Μαζεύει τὰ χεράκια του ἀπὸ τὴν τόση παγωνιά.
Μὰ λίγο λίγο φαίνεται σὰν κάπως εὐτυχής
ἀπὸ τὴν ζέστην τῶν βοδιῶν ποῦ εἶναι στὴ γωνιά.

Τὸ σταῦλο τὸν ἐσκέπασε δύο πιθαμαῖς τὸ χιόνι,
Κι' ἀπὸ τὴ στέγη ὁ οὐρανὸς φαίνεται ποῦ χαράζει,
Πλήθος ἀγγέλων στὰ λευκά σιμώνει ἀπὸ μακρῶν,
Καὶ στοὺς βοσκούς «Χριστοῦγεννα, κράζει, Χριστοῦγεννα».

N° 11

Allons bergers, partons tous,
L'Ange nous appelle;
Un Sauveur est né pour nous,
L'heureuse nouvelle!
Une étable est le séjour
Qu'a choisi ce Dieu d'amour;
Courons au, zau, zau,
Courons plus plus plus
Courons au, courons plus
Courons au plus vite
A ce pauvre gîte.
Quels présents faut-il porter
A ce roi des Anges?
Robin, pour l'emballoter
Offrira des langes,
Gros Guillot un agnelet,
Moi je porte avec du lait
Le plus beau, beau, beau
Le plus fro, fro, fro
Le plus beau, le plus fro,
Le plus beau fromage,
Lui en fais hommage.
Mais pour bien faire la cour
A ce nouveau maître
Notre zèle et notre amour
Doit surtout paraître;
Que chacun offre son cœur,
Tout brûlant de cette ardeur,
C'est la sain, sain, sain,
C'est la to, to, to,
C'est la sain, c'est la to,
C'est la sainte offrande
Que Jésus demande.

Troisième Tableau

N° 12

Οἱ Ἄγγελοι εἰς τὴν φάτνην.

Μ᾽ένα πτερούγισμ' ἀπ' τὰ οὐράνια, πρὶν τὴν αὐγή,
ἤρθαμε ἔδῳ τόσα ἀγγελούδια, μὲ μουσική,
νὰ προσκυνήσωμε στὴ φάτνη τὴ φτωχικὴ.
νὰ ψάλωμε τὸν ἐρχομὸ σου, κάτω στὴ γῆ.

Μὲ τί καῦμό σὲ βλέπομ' ὅλα σὲ μιὰ σπηλιὰ!
Πῶς νὰ διαλέξης μὲς τὸν κόσμο τέτοια φωλειὰ!
γι' αὐτὴν ἀφῆκες τὴ δική μας τὴ συντροφιά,
ἐπάνω κεῖ τόση εὐτυχία, ἔδῳ ἐρημιά.

Ὅσο θὰ μένεις εἰς τὸν κόσμο, μικρὸ παιδί,
ἔμεις θὰ μένωμε μαζί σου, ἔδῳ στὴ γῆ,
νὰ ὑπηρετοῦμε κάθε ἀνάγκη σου παιδική,
νὰ σοῦ περνοῦμε κάθε λύπη, μὲ μουσική.

Μὰ πειὸ καλὰ ν' ἀρθῆς μαζί μας, ὅπως καὶ πρὶν
θὰ σὲ λατρεύωμε μὲ ἀγάπην τώρα διπλὴν,
γιατί μικρὸ ἀγγελούδι τώρα, πειὸ χαϊδευτό,
θὰ σ' ἔχωμε μαζί μας σ' ὅλα καμαρωτό.

Ἐκεῖ στὰ ὀλόχρυσα λειβάδια, ὅσον οὐρανὸ
θὰ παίζωμε τριγύρω στ' ἄστρα κυνηγητιό.
Ἐκεῖ πολύχρωμα λουλούδια φωτωβολοῦν,
κι' ἀπ' τὰ πολλὰ μας τὰ τραγούδια ὅλ' ἀντηχοῦν.

Πᾶρε μαζί σου τὰ παιγνίδια ποῦ ἦρθες ἔδῳ,
τ' ἀκάνθινα πλεκτά στεφάνια καὶ τὸ σταυρό.
Γιὰ χάρι σου μανθάνωμε ὅτι σὺ προτιμᾷς,
παίρνουμε καὶ παιδάκια τόσα ὅσ' ἀγαπᾷς.

—Πειὸ ζηλευτὴ ἀπ' τὴν δική σας τὴν συντροφιά
 ἔχω ἔδω καλὴν μητέρα τὴν Παναγιά.
 Θάναί σέ μὲ ἢ πειὸ γλυκειά μου παρηγοριά
 σὲ. σὰς Βασίλισσα, καὶ Μήτηρ στὴν ὄφρανα.

MARIE.

N° 13

Il fait bien froid
 La neige tombe
 Et chaque toit,
 Semble une tombe;
 Il fait bien froid
 Sous chaque toit.

Le vent glacé,
 Par une brèche,
 Entre pressé.
 Dans cette crèche,
 Le vent glacé,
 Entre pressé.

Noël, Noël,
 Chantent les anges,
 Noël, Noël,
 Dans leurs louanges,
 Noël, Noël,
 Toujours Noël.

Jésus qui naît,
 Dans cette étable,
 Pauvre apparaît
 Mais tout aimable;
 Jésus qui naît,
 Pauvre apparaît.

Il est saisi
 Par la froidure,
 Et tout transi,
 Dans sa mesure,
 Il est saisi,
 Et tout transi.

Mon enfanton,
 Vous que j'adore,
 Quelle rançon,
 Dès votre aurore,
 Mon enfanton,
 Quelle rançon

Puisque les cieux,
 Ont moins de charmes,
 Que vos doux yeux,
 Pourquoi ces larmes?
 Puisque les cieux,
 Sont vos doux yeux.

Vous voir gémir
 Dans la misère,
 C'est trop frémir.
 Pour votre mère,
 Vous voir gémir,
 C'est trop frémir.

JÉSUS.

Me voir gémir,
 Dans la misère,
 C'est trop frémir,
 Pour toi ma mère,
 Me voir gémir,
 C'est trop frémir.

1
 Console toi,
 Mère bénie,
 Ne pleure pas,
 Je suis l'hostie,
 Consolé-toi
 Ne pleure pas.

2
 Pour obéir
 Au divin Père,
 Je veux m'offrir
 A sa colère,
 Pour obéir,
 Je veux m'offrir

Je dois souffrir,
 Pour chaque crime,
 Et puis mourir,
 Comme victime;
 Je dois souffrir,
 Et puis mourir.

N° 14

Les quatre saisons à la crèche.

Le Printemps.

Bonjour, beau poupon, doux fils de Marie.
 Je suis le Printemps, la saison fleurie,
 Je viens essuyer vos pleurs,
 Et répandre ici mes fleurs,
 En votre présence,
 Mais pour récompense
 Je demande une faveur,
 O divin Sauveur:
 Je voudrais, jour et nuit,
 Vous bercer en ce réduit.

Jésus

X Non, non, grand merci, saison trop parée,
Va porter ailleurs ta riche livrée,
De ton bouquet trop charmant
Je veux garder seulement,
Cette épine blanche;
J'en prends une branche,
Les Juifs un jour la verront,
Couronner mon front.
Mais va-t-en de ce pas,
Tu ne me berceras pas.

L'été.

Bonjour beau poupon, doux Sauveur du monde,
Moi je suis l'été, la saison féconde,
Je vous offre un vrai trésor,
C'est le choix de mes blés d'or.
Ce don doit vous plaire,
Mais pour mon salaire,
Je demande une faveur,
O divin Sauveur;
Je voudrais, jour et nuit,
Vous bercer en ce réduit.

Jésus.

X Non non grand merci, saison trop volage,
Avec tes trésors retourne au village;
J'en veux garder seulement,
Quelques épis de froment.
Cette paille fraîche
Garnira ma crèche,
Le grain fera pour l'autel,
Un pain immortel.
Mais va-t-en de ce pas
Tu ne me berceras pas.

L'Automne.

Bonjour beau poupon ouvrez-moi la porte
Voici du bonbon que je vous apporte,
Voyez ces fruits colorés,
Et ces beaux raisins dorés.
C'est moi qui les donne,
Car je suis l'automne,
Mais j'attends une faveur,
O divin Sauveur;
Je voudrais jour et nuit,
Vous bercer en ce réduit.

Jésus.

X Non non grand merci, saison trop prospère,
Renonce à l'honneur que ton cœur espère;
D'un si bel assortiment,
Je veux garder seulement,
Ce fruit de la treille;
Sa liqueur vermeille
Par un miracle puissant,
Deviendra mon Sang.
Mais va-t-en de ce pas,
Tu ne me berceras pas.

L'Hiver.

Bonjour beau poupon, couvrez-vous bien vite !
C'est l'hiver hélas, qui vous fait visite;
Pour adoucir votre sort,
Je n'ai que cet arbre mort!
Et vraiment je n'ose,
Pour si peu de chose,
Demander une faveur,
O divin Sauveur.
J'aime mieux renoncer
A l'honneur de vous bercer.

Jésus.

Non non, reste ici, saison trop modeste,
 Je garde ton bois, don vraiment céleste
 Cet arbre ici renversé,
 Un jour sera redressé;
 Ce bois salutaire
 Doit sauver la terre,
 Et délivrer l'univers
 Du joug des enfers.
 Pauvre hiver dans tes bras,
 C'est toi qui me berceras.

N° 15

Οἱ βοσκοὶ εἰς τὴν φάτνην.

- 1— Βοσκέ καλέ, βλέπεις ἐκεῖ, ἐκεῖ σιμά;
 2— Καλέ βοσκέ, εἶν' ἡ σπηλιά, πᾶμε κοντά.
 1-2 Ἀχ! τώρα ποῦ σὲ ἀντικρύζω,
 πτωχή καλύβη καὶ σπηλιά,
 τρέμει ἡ καρδιά μου καὶ δακρύζω,
 βλέπων τὴν ἄσπλαγχνη χιονιά.
 Ἴδου κι' ἡ φάτνη τὴν γνωρίζω,
 πῶς μοιάζει σὲ μικρά φωλειά.
- 1— Λοιπὸν γνωρίζεις τί σημαίνει
 τὸ βρέφος τοῦτο στὴ σπηλιά.
 2— Μοῦ φαίνεται πῶς πρωτοβγαίνει
 στὸν κόσμον πολὺ ταπεινά.
 1— Ἴσως ποτὲ τὸ ἄστρον του τὸν δείξει,
 ἴσως σὲ μᾶς ποιμένα ἐκλεκτόν.
 2— Μ' ἀπ' τὴ φωνὴ τοῦ ἀγγέλου δὲν ἤκουσθη,
 πῶς θά ἄχομε Σωτῆρα ξακουστόν;

1-2 Ναὶ, θά ἄχομε Σωτῆρα ξακουστόν!

- 1— Βοσκέ καλέ, θλέπεις ἐκεῖ, ἐκεῖ σιμά;
 2— Καλέ βοσκέ, εἶν' ἡ σπηλιά, πᾶμε κοντά.
 1-2 Ἀχ! τώρα ποῦ σὲ ἀντικρύζω,
 πτωχή καλύβη καὶ σπηλιά,
 τρέμ' ἡ καρδιά μου καὶ δακρύζω
 βλέπων τὴν ἄσπλαγχνη χιονιά.
 Ἴδου κι' ἡ φάτνη τὴν γνωρίζω,
 πῶς μοιάζει σὲ μικρά φωλειά!
- 1— Ἴδου λοιπὸν αὐτὴ ἡ καλύβη,
 ποῦ θέλησε νὰ γεννηθῆ.
 2— Ἡ ἀθλιότης αὐτῆ κρύβει
 τὸ μυστικὸ ποῦ ἔχει ἀγγελθῆ.
 1— Θεέ! τί βορειᾶς, ἡ γῆ ναι παγωμένη,
 Ἡ δὲ σπηλιά, παντοῦ εἶν' ἀνοιχτή!
 2— Ἐμπρὸς λοιπὸν, τὸ βρέφος μᾶς προσμένει
 Θεέ! τί μορφή, τί ὄψι ἀγγελική!
 1-2 Θεέ, τί μορφή, τί ὄψι ἀγγελική!
- 1— Βοσκέ, καλέ, εἶν' ἡ μητέρα του μαζί!
 2— Καλέ βοσκέ, ποῖος ἐκ τῶν δύο θὰ τῆς μιλεῖ;
 1-2 Ἀχ! τώρα ποῦ θὰ σ' ἀντικρύσω,
 γλυκειά μητέρα Παναγιά,
 τὴν λύπη μου πῶς νὰ κρατήσω,
 βλέπων τὴν ἄσπλαγχνη χιονιά!
 Πᾶμε, καὶ σεῖς ἐλάτε πίσω,
 φέрте τὰ δῶρα σας τ' ἀπλά.

Ν° 16

Τὰ δῶρα τῶν ποιμένων.

Μικρὲ ἀδελφέ μας, ὦ θεία ψυχὴ,
ἰδοῦ σοι προσπίπτομεν δώροις τιμῶντες
Προχθὲς διὰ σὲ ἔλαμψαν οἱ οὐρανοί,
Κι ἠκούσθησαν ὕμνοι κι ἄγγέλων χοροί.
Κ' ἡμεῖς ἀγραυλοῦντες, ποιμένες, βοσκοί,
τὸν σὸν ἐκ Παρθένου τόκον διδαχθέντες,
ἔδράμομεν πάντες ἀγάπης μεστοί,
μικρὲ ἀδελφέ μας, ὦ θεία ψυχὴ.

Μικρὲ ἀδελφέ μας μὲ πόθον ἀγνόν,
ἰδοῦ σοι προσφέρομεν δῶρα ἐκ καρδίας,
τ' ἄρνια, τὸν τυρόν μας καὶ γάλα νωπόν,
καὶ σπάργανα λεῖα κ' αὐτὸν τὸν ἄμνόν.
Ἰδοῦ καὶ πουλάκια μέσα στὸν κλωβόν,
καὶ ἄνθη χειμῶνος δῶρα τῆς πενίας,
ἰδοῦ κ' ὑφασμένον χιτῶνα λευκόν,
καὶ νῆμα κλωσμένον μ' ἀγάπην, λεπτόν.

Ἰδοῦ διαλεγμένα μὲ ἀφέλεια, κομψά,
διὰ σὲ ἀδελφέ μας ἀθύρμητα τόσα,
σπιτάκια ἀμαξάκια καὶ τόπια ἑλαφρά,
ἰδοῦ καὶ βαρκοῦλες μ' ὅλα τὰ πανιά.
Στὰ τόσα παιγνίδια σου γιὰ συντροφιά,
ἰδοῦ τὰ παιδιά μας μὲ πρόθυμι χάρι,
Μὲ Σὲ τὴν ψυχὴν των νὰ δένουν στενά,
ἀκέραιας φιλίας αἰώνια δεσμά.

Ἰδοῦ ἐν κανίστρῳ ὠραῖα, νωπά,
τῆς νέας ὀπώρας τὰ εὐχυμα δώρα,
καὶ ρόδια καὶ μῆλα χρυσὰ κ' ἔρυθρά,
ἀγάπης, στοργῆς ὅλα συμβολικά.
Μαζὶ μὲ τὰ δῶρα μας τὰ πενιχρά,
Χριστέ Βασιλεῦ δέξου καὶ τὴν καρδίά μας
καὶ δός μας ψυχὴν καὶ χεῖλη ἀγγελικά,
παντοῦ νὰ σ' ὕμνοῦμεν μὲ οὐράνια χαρά.

Ν° 17

Τὰ πτηνά εἰς τὴν φάτνην.

Ἦτον νύκτα, βαρὺς χειμῶνας,
Σὲ φανί κρύο καὶ φτωχό,
Ἡ ἀρχόντισσα Παναγία μας,
μας ἐγέννησε τὸν Χριστό.
Μόλις τ' ἄκουσαν τὰ πουλάκια,
προφθάσαν ὅλα σερεπετά,
νὰ προσφέρουν μὲ τ' ἀγγελάκια,
τὰ δῶρα τους τὰ φτωχικά.

Στὰ μπαλκόνια τοῦ Παραδείσου,
Ἄγγελούδια σχυμμένα πολλά,
τραγουδοῦν γιὰ νὰ χαιρετήσουν
τὸν καινούργιο τὸν βασιλεῖά,
ἀπὸ τρύπες καὶ χαραμίδες,
γιὰ νὰ ἰδοῦν ἀπὸ πειὸ κοντά,
ἀγγελούδια μὲ σουσουράδες
κρυφοχώνονται στὴ σπηλιὰ.

Τὸ φιλότιμο χελιδόνι,
νὰ τοῦ κίση, λέει, μιὰ φωλιὰ,
νὰ φυλάγεται ἀπ' τὸ χιόνι,
κι ἀπ' τὸ φύσημα τοῦ βορειά.

Προκομμένο τὸ σπουργιτάκι
τοῦ φέρει μαλλί μιὰ ἀγκαλειά,
διαλεγμένο ἴπῶν στή ράχη,
τῶν κοπαδιῶν, στή λαγκαδιά.

τρέχουν ὅλα, μικρά, μεγάλα,
Σπίνοι, κόσσυφοι, φασιανοί,
καὶ τὰ φλύαρα τὰ ψαρώνια,
κι ἄηδονάκια καὶ πετεινοί.
Σπεύδουν ὅλα, μικρά, μεγάλα,
φορτωμένα δῶρα πολλὰ,
τὶ καρποί, τὶ κρῖνοι, τὶ ρόδα,
Τὶ τραγούδια ἄρμονικά.

Στὰ μπαλκόνια τοῦ παραδείσου
ἀγγελούδια σκυμμένα πολλὰ,
τραγουδοῦν γιὰ νὰ χαιρετίσουν
τὸν καινούργιο τὸν Βασιλειά.
ἄπ'τὰ νέφη γύρω σκυμμένα,
ἀγγελούδια μὲ χάρι πολλὰ,
ρίπτουν πούπουλα χιονισμένα,
νὰ στολίσουν τὸν Βασιλειά.

Ἵστερνό, νὰ τὸ περιστέρι,
μὲ κλαδί στὸ ράμφος ξηρό,
τὸ ἐλαιόκλαδο ποῦ εἶχε φέρη,
εἰς τοῦ Νόε τὴν Κιβωτό.
Μόλις πρόβαλε, ξαφνισμένο,
τὸ βρέφος ταράχθη ἑλαφρά,
καὶ μὲ τρόπο γλυκοκλαμμένο
εἶπε πρὸς τὴν περιστερά.

Τὸ κλαδί σου τὸ μαραμμένο,
ἴδῶ πλησίον θὰ φυτευθῆ,
γιὰ νὰ γίνῃ δένδρο θρεμμένο,
μὰ τὴν πρώτην μου τὴν εὐχή.
Στὸν κορμό του τὸν τιμημένο,
ὅταν ἔρθῃ ἡ ὥρα ἡ γραφτή,
θὰ μὲ στήσουνε σταυρωμένο,
στοῦ Κρανίου τὴν κορυφή.

Στὰ μπαλκόνια τοῦ Παραδείσου,
ἀγγελούδια σκυμμένα πολλὰ,
ἐσιώπησαν γιὰ ν'ἀκούσουν
τὸν ἀθάνατον βασιλειά.
Στοῦ φατνιοῦ τὴ μυστικὴ λάμψη,
ἀγγελούδια μ'ὅλα τὰ πουλιά,
προσκυνοῦν τώρα ἐν ἐκστάσει,
σταυρωμένο τὸν Βασιλειά.

~~~~~
N° 18

Les Rois Mages.

Nous sommes trois souverains princes
De l'Orient
Qui voyageons de nos provinces
En Occident.
Pour honorer le Roi des rois,
Dans sa naissance,
Et recevoir les douces lois
Que donne son enfance.

Nous voulons rendre nos hommages

A sa bonté

Et saluer en pieux mages

Sa majesté.

Nous portons à ce Dieu de Paix

Nos diadèmes,

Et de nos paisibles sujets,

Les cœurs et les biens mêmes.

Le firmament fait sous le voile

de cette nuit,

Briller une pompeuse étoile

Qui nous conduit.

Nous nous guidons par les beaux feux

Qu'elle fait naître

Nous allons accomplir nos vœux,

Adorer notre Maître.

Ah! faites-nous un peu de place

Nos chers amis,

Présentez-nous au roi de grâce

S'il est permis.

Nous arrivons d'un cœur content

De l'Arabie

Pour voir le Fils du Tout-Puissant

Et l'auteur de la vie.

Nous avons dans ces cassolettes

Quelques présents,

D'aromates les plus parfaites

D'or et d'encens.

Agréez, Seigneur, ce trésor,

Et nos hommages,

En recevant la myrrhe et l'or

Bénissez les trois Mages.

